

Fakte

Kui läänekultuurides kujutatakse

rebast

kavala loomana, siis Jaapani folklooris on rebane **intelligentne ja maagiliste võimetega** müstiline olend. Hiinas on rebane **naiselikult pahelise saatana sümbol** ning seal räägitakse ka libarebasest.

Halloween

on 2500 aastat vana keldi rituaal, mida peeti algupäraselt suve lõpetuseks surmum jumala Samhaini auks. Halloweeni tähistatakse **31. oktoobri õöl vastu 1. novembrit**.

„Hea õpetaja”

Õpetaja

Abivalmis, tark
Õpetab, parandab,
juhendab

Õpetajale meeldib
parandada töid.
Haridustöötaja

Andy Reiu

Hea õpetaja

Lahke, sõbralik
Õpetamine, kirjutamine,
õppimine

Hea õpetaja, vahel kuri.
Õpetaja

Marelle Tomband

Õpetaja

Tark, kipa
Õpetab, kamandab,
parandab

Õpetaja on lahe säga.
Ajatepõ

Anonüümne

Õpetaja

Tark, lõbus
Õpetab, aitab, lõbustab
Õpetajad on väga lahedad.

Geenius

Sven-Sever Piiskop

Lahe õpetaja

Tore, lahke
Naermine, lugemine,
märkuste kirjutamine

Lahe õpetaja on lõbus.
Lahe

Kim Laanvee

Klassijuhataja

Elujõuline, nooruslik
Jooksma, kamandama,
naljatama

Ta on lemmik õpetaja.
Jane

Airika Veinjärvi

Õpetajate päev – kogemus terveks eluks

Õpilased olid hoolimata võõrastest õpetajatest koostööallid ja aktiivsed. Pilt: A. Parksepp

1. oktoobril tähistati Haljala koolis õpetajate päeva. Uurisime 12. klassilt, kuidas õnnestusid nende neli reedet tundi, mida see päev neile andis, millised rõõmud ja raskused nende tööd mõjutasid ja mis neile kõige enam meelde jäi.

Õpetajate päev algas jube varakult – direktorina pidin ju olema esimene, kes õpilasi kooliuksel tervitab. Esimesed ametiminutid olid juba iseenesest üpris õpetlikud: oli neid, kes tervitasid mind naerusuil, neid, kes tervitasid uniselt, ja kahjuks ka neid, kes ei saanud imestusest sõnagi suust – ehmatust võis tekitada ka minu jalutuskepp, millega ma justkui karmi mõisnikuna välja nägin.

Vahetunnid kulusid kõik pisi-keste väänikutega tegelemiseks. Nimelt olid lapsed koridorides ülemvõimu saanud ja jooksid, karjusid ja kargasid ringi. Niisiis pidingi veidike korda looma, kuid minustki abi polnud – lõpuks siiski lõpetas selle mõllu „päästev koolikell”, mis lapsed tagasi tundi kutsus.

Pärast kolmandat tundi võtsime õpetajaid vastu. Üritasime kõiki õpetajaid tänada ja näidata, kui väärtuslikud nad tegelikult on. Rõõmustav oli näha, et meie sõnum neile ka hinge läks, sest nii mõnelgi tuli pisar silmanurka.

Loodetavasti oli nii õpetajatel kui ka n-õ asendusõpetajatel tore. Usun, et nii mõnigi sai motivatsiooni ja innustust õpetajaameti poole pürgida või sel alal meelekindlamalt jätkata. Übermõnus päev oli!

Kuldar Adel

Minu meelet võiks iga kuu mingi taoline üritus olla – saab end proovile panna. Tunnis oli mul suhteliselt igav olla: andsin töö kätte ja siis oli 45 minutit uinamuina. Teinekord võiks õpetajate päeval nii olla, et ei anta õpilastele iseseisvat tööd, sest nad hakkavad seda kõik

kohe teha nohistama ja õpetaja on igav passida. Õpetajatele võiks anda mingi ülesande, mida nad saaksid klassi ees seletada ja tahvile kirjutada, et ei oleks neil istumist, vaid nad saaksid ka taidelda ja õpetada – see oleks poole vahvam.

Sain ka klassides tiirutada, sest mul endal oli ainult kaks tundi. Õpilased on suhteliselt mühkamid, püsti ei tõustud, vaadati nagu mingit erilist tõugu ilmutist seal ees. Kuhu jääb viisakus? Aga kokkuvõttes oli see päev megahea ja ülitore. Õpilased olid päris toredad tegelikult. Sain kindlasti ka ise kogemust juurde ja ettekujutuse, mis tähendab olla õpetaja.

Kaja Markin

Minu õpetajate päev möödus väga meeldivalt. Andsin tunde 2.b ja 1.a klassis. Tunnid olid huvitavad ning lapsed toredad. 2.b klassiga me arvutasime, kirjutasime etteütuse ja joonistasime. 1.a laulmistuniks olid plaanis mitmed ringmängud, kuid lapsed ei tahtnud neist kahjuks osa võtta. Üldiselt olid õpilased üsna sõnakulelikud ja sõbralikud, kooli peal kõndides lehvivad ja terevad siamaani rõõmsalt.

Tauri Arge

Minu olin õpetajate päeval terviseõpetuse õpetaja. Andsin tundi 7. ja 5. klassile. Õpilased olid mõlemas klassis väga toredad ja võtsid tunnist osa. Need, kes seda algul siiski teha ei tahtnud, sai korrale kutsutud ja hiljem möödus tund töökal. Meelde jääb see päev just seetõttu, et sain oma teadmisi edasi anda. Tänu täheks sain ühe tüdrukuga käest lilleõie. Sellest päevast õppisin suhtlemist ja kindlasti ka eneseväljendust. Mina jäin päevaga väga rahule.

Tiia Tilga

Õpetajate päev oli vinge, saime mingil määral kogeda õpetaja rolli. 4., 3. ja 7. klass olid piisavalt õnnega koos, et

saada õpetusi minult. Õpilastega töötamine oli oluliselt lihtsam, kui ma alguses arvasin – korralagedust eriti ei olnud ning kõik tööülesanded saime koos tehtud. 4. klassiga sujus koostöö vast kõige paremini – õpilased tahtsid seal ise asja teha ja olid korralikud. Räägitakse, et kui meie klass lõpetab, kaotab kool palju, kuid mõne aasta pärast võtab praegune 4. klass kahtlemata meie rolli üle. Tegu on heade lastega, kel pealehakkamist on.

Õpetajate päev oli kahtlemata päev, mis jääb meelde.

Delvis Ramot

Mul oli ainulaadne võimalus olla õpetaja ja näha, kui raske see amet tegelikult on. Siiski jõudsin järeldusele, et minust ei saa õpetajat, sest ma ei suuda olla nii mitmekülgne, et läheneda igale õpilasele nii, et ta saaks selle, mille järele ta kooli on tulnud. Loomulikult jääb see päev pikaks ajaks meelde.

Reimo Saar

Kujutasin seda päeva hoopis teistmoodi ette. Andsin tunde ka eelmisel aastal ning emotsioonid on väga erinevad. Ilmselt on põhjus selles, et eelmisel aastal ei võtnud me osa aktiivsusest, mis hiljem toimus. Aktus osutus kuidagi kurvatooniliselt ilusaks ning õhkkond õpilaste ja õpetajate vahel oli pingevaba. See päev jääb kindlasti kauaks positiivselt meelde.

Liis Vainola

Sain teada, kui raske on olla õpetaja rollis. Mind tüütas väga ära keelamine ja kohati üleolev käitumine. 6.a klassis meeldis mulle õpilaste aktiivsus ja see, et nad oskasid mõis- teid oma sõnadega seletada. Samas jättis aga soovida nende sõnavara.

6.b klass oli väga vaikne, raske oli suhelda, kuna tundus, et aruteluga ei tulnud kaasa, aga nad olid usinad töövihiku kallal tööd tegema. Seitsmenda klas-

si puhul löi mind pahviks see, kui avastasin, et nad ei tea, mis küsimustele vastab nimisõna.

Meelde jääb oli minu jaoks see, kui üks õpilane kinkis mulle lille, mis mul siamaani vaasis on. Lisaks peab mainima, et meie kooli viienda klassi poisid on armsad, aga liiga jutukad.

Tore päev oli, aga jutustamisest oli pärast hääl päris ära.

Anneli Palm

Omamoodi huvitav, tore ja uusi kogemusi toov päev. Õpilased olid suhteliselt sõnakulelikult, lausa üllatavalt vaiksed ja häbelikud. Mõnes klassis ikka üks marakratt leidus, aga kedagi nurka panema ei pidanud.

Negatiivselt poolest jäi ainsana meelde see, et kui me oma „kolleegide” tunde külastasime, muutusid kõik õpilased väga pahurateks. Neile vist ei meeldinud see pidev püsti tõusmine.

Teele Usk

Mina olin õpetajaks 8. klassi poistele. Alguses kahtlesin, kas saan ikka hakkama, aga tegelikult polnud hullu midagi. Õpilased võtsid mind ilusti vastu ning olid uudishimulikud, mida ma rääkima hakkasin ja mida teeme. Saime ilusti läbi ning usun, et päev läks korda.

Seidi Pakk

Mina andsin kolm tundi 2.a klassile: emakeel, matemaatika ja kunstõpetus. Mulle meeldis neid õpetada, sest nad olid hästi toredad ja jutukad. Kõige rohkem meeldis neile joonistada. Hästi lahe oli see, et ma sain neile matemaatikas kolmnurga ja nelinurga kohta seletada. Õpilased tegid kõik igas tunnis ilusti kaasa. Minu jaoks oli see väga lahe kogemus!

Gerda Kunberg

Õpetajate päeva ootasin ma eelkõige seetõttu, et see päev on teistest koolipäevadest lühem ja kergem. Samas annab see palju kogemusi juurde. Minu olin sellel tähtsal päeval õppealajuhataja rollis, mis mulle väga meeldis. See amet ei hoidnud mind liigselt kinni ja ma sain oma auto vahepeal parandusse viia.

Esinesime luuletuse ja lauluga meie kooli pärisõpetajatele ja loomulikult meeldis mulle ka klassides ringi käia, aga enamasti ei lollitanud keegi. Ühest klassist viisin mingid jumbud välja, sest nad olid oma muusika töö ära käkerdanud ning õpetaja vaid söimas neid. Pärast sai ka kooki süüa ning õhtu lõppes meeldiva koosviibimisega ühe klassikaaslase juures. Mõnus päev oli.

Toomas Kiis

mist samuti minna – järgmiseks hommikuks oli vaja riided pesta ning valmis panna, tihtipeale ei olnudki peale suurt mõllu ja tralli enam üldse und.

Bussiga Prantsusmaale sõites olid kõik ärevust täis ning reis tundus tol hetkel ilmatu pikk. Peagi sai aga parim reis läbi ning eestlased jätsid

Külla tuleb

Aleksei Turovski

1. novembril külastab Haljala kooli taas Aleksei Turovski, nüüd juba kolmandat korda. Sel korral on loeng suunatud 5.-8. klassile. Turovski tutvustab hobust ning näidatakse ka hobusetemaalist õppefilmi. Loengu on teinud võimalikuks Haljala kooli vilistlane ning Lahemaa giid Kauri Kivipõld, kes on käesoleva projekti autor.

Väärtuste konverents

3. novembril kell 11:00 toimub Sõmeru uues keskuhoones haridusfoorum „ÕPETAJA-väärtuste looja, kandja ja edasiandja”. Teiste seas esinevad üritusel näiteks Aleksei Turovski, Marko Pomerants, Sulev Oll ja Egon Mets. Ürituse juhtideks on Virge Ong ja Kaido Kreintaal ning päeva lõpetab Koit Toome.

Haljala Gümnaasium saadab konverentsile ka omalt poolt 20-liikmelise delegatsiooni. Väljasõit toimub kell 10:30 kooli juurest.

Lahe

Koolipäev

4. novembril toimub Tartus Vanemuise teatrimajas igaaastane noortekonverents Lahe Koolipäev. Selleaastaseks teemaks on „Kes juhib meie mängu?”. Üritusel esinevad teiste seas Hannes Kaljujärvi, Tarmo Leinatamm, Ain Mäeots, Peep Vain, Juku-Kalle Raid, Rasmus Kaljujärvi ja Uku Suviste.

Perepäev

6. novembril kell 11:00 toimub Haljala rahvamajas Perepäev. Üritus algab pereväärtuste teemalise loenguga. Peale seda on võimalik osaleda erinevates töötubades: meisterdada, võtta osa sotsiaalteatrist, mängida lauajalgpalli, osaleda kadrija mardipäevateemalistes tantsudes ja mängudes ning külastada raamatukogus asuvat tarkusetuba.

Päeva eriliseks küljeks on koolgilaat, kuhu on kõik enda küpsetisi (enda poolt valitud tükihinna eest) müüma oodatud! Müüjatel palutakse kaasa võtta ka serveerimiseks vajalikud pappaldrikud ja lusikad. Üritusel saab tasuta teed.

Halloweeni pidu

29. oktoobri õhtul kell 19:00 toimub Haljala Noortekeskuses Halloweeni pidu.

Kelly Vask

Õpilane meenutab

Kogemus, mida iialgi ei unustata

Sellel suvel külastasid 8.-10. klassi õpilased Leho Lepler,

Elis Emma Ranne, Kadi-Liis Vask, Kelly Vask ning Renee

Vask koos õpetaja Viivi Voo- randi ja Lahemaa Rannamuusiku- tuga Prantsusmaad. Nad ei käinud niisama lõbureisil – tegemist oli iga-aastase rahvusvahelise folkloorifestivaliga Interfolk.

Sellel aastal oli Le Puy-En- Velay linna kogunenud üheksa erinevat rahvust maailma eri paikadest. Noored said palju

uusi sõpru, näiteks Indo- neesiast ja Osseetiast, samuti saadi juurde ka esinemiskoge- musi.

Meie muusikud esinesid kõige rohkem: 27 tundi nädala jooksul. Esinemised said algu- se umbes kümne paiku hommi- kul ning lõppesid tihti peale sü- daööd. Magama ei saanud ko- he peale ühiselamusse jõud-

kurvalt hüvasti oma uute sõp- rade ning giidide Anne ja Anna- ga, kes said nädala lõpuks sa- muti paar tantsu selgeks. See oli väga paljudele meie rahva- muusikutest mitmekülgne, vahva ning suurepärase koge- mus, mida nad kindlasti iialgi ei unusta.

Nädalavahetus piltilusat sügist nautides

Mina isiklikult arvan, et pildistamiseks pole ilusamat aega kui sügis. Kirjud puulehed, mis on suurepäraseks kontrastiks üldisele tumedusele ja tuhmile ümbrusele, toredatesse jope-desse, mantlitesse, mütsidesse ja sallidesse pugevad inimesed ning ilusad päikesetõusud hommikuses taevas. Kui ma ühel nädalavahetusel kaamera kaela panin ja Haljalat ning selle ümbrust pildistama läksin, sain teada, et hoolimata aina kül-menevast ilmast ning häirivalt laialdaselt levivast lõkkesuitsu-haisust on inimesed tegusad. Tõsi, kaamera poole heideti rohkelt tõsiseid pilke ning mulle jäigi saladuseks, kas põhju-seks oli sallimatus pildistamise suhtes, oskamatus kuidagi rea-geerida või muudab sügis tõesti inimesed mornimaks. Vaada-tes hetkel end ümbritsevad inimesi, kipun arvama, et põhju-seks peab olema kumbki kahest esimesest või lihtsalt kokku-sattumus.

Kui ma läksin laste tegemisi uurima/pildistama mänguplatsi-le, kus mul endal tuttavaid polnud, alustati suurt tralli, mida saatis pidev „Ta pildistab! Jookske, ta pildistab!“, kuid tundus, et tegelikult poseerisid lapsed hea meeleaga, tekitades minus samal ajal imestust, kuidas nad külma ilmaga istuda ja liiva-koogikesi või autoteid ehitada suutsid. Tundub, et lastel pole vahet, mis aasta-aeg on: mängud vajavad mängimist ja liiva-hunnikud vormimist.

Sellega seoses hakkasingi ma mõtlema, et kui ma tavaliselt sügisvihmade ja -tormide tulekuga end vajalikeks väljaskäiku-deks paksult riidesse mähin ning õues olemise asemel hea meeleaga teetassiga soojas toas teki all istun, siis võib-olla ta-sub kuskilt enda seest otsida hoopis see lapsemeelne positiiv-sus ja ilma ignoreerides (või sellega kohanedes) välja astuda. Lõppude lõpuks toimub põnevad ju igal ajal, niisiis tasukski ka sügise süvenevat süngust ära kasutada ning kaamera näpus seda pildistama või lihtsalt uurima minna.

Kogu minu mõttelõnga võtab suurepäraselt kokku fakt, et kui me oktoobrikuus klassiaknast selle sügise esimest lumetormi-kest nägime, tehti selle peale vaid „Nonoh!“ ning pandi kooli-raadiost mängima laul: „Lumi tuli maha ja valgeks läks maa“. Võiks ju peast kinni hoida ja mõelda sellele, kuidas ees oota-vad hommikuti jalgupidi lumme kinni jäämised ning kaelani ulatuvad lumehanged. Aga milleks?

Anette

Kodu-uurijad Tallinnas

15. oktoobril toimus Tallinnas 42. üleriigiline kodu-uuri-ate konverents. Õpilasi kogunes Tallinna Ühisgümnaasiumisse nii Viru- kui Võrumaal, Pärnust, Viljandist, Valgast, Paidest. Kuues erinevas sektsioonis tutvustati 68 õpilasuuringut. Sektsioonis „Kooli- ja noortelood“ esinesid ka meie kooli õpilased: Lisette Erin ja Anett Nurm 8. klassist („Lugeda on mõnus“) ja Kaja Markin 12. klassist, kes esitas oma uurimuse „Vainupea laste koolitee“. Pidulikult avaistungil tunnustati Kaja tööd auhinnaaamatuga.

Koolileht otsib uut toime-tust

8. novembril kell 14:40

toimub Koolilehe koosolek, kus arutatakse lehe tegemise protsessi ning uue toimetuse moodustamist. Ootame kõiki suht-lushuvilisi, aktiivseid ja julgeid noori, kellele meeldib kirju-tada, pildistada ja kes soovivad oma arvamust avaldada ning uusi kogemusi saada!

Udused hommikud teevad koolikõnnid tunduvalt huvitava-maks. Pilt: A. Parksepp

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetus

Anette Parksepp, Kaisa Lumiste, Kadi Jõesalu

Kontakt: leht@haljala.ee

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

Me ei tohiks liigitada inimesi nende rahvuse järgi

Selle kuu intervjuu tegime Haljala kooli füüsika-õpetaja Tatjana Tommikuga.

oleks suurem. Ja mul on väga kahju, et Haljala kooli õpilased tavaliselt füüsikaolümpiaadist osa ei võta ning ma väga sooviksin, et see muutuks.

1. Miks otsustasite hakata õpetajaks?

Koolis oli mu lemmikõppeaine füüsika, ma armastasin seda. Kuna see mind nii väga hu-vitas, siis otsustasingi minna füüsikat õp-pima ja õpetada ka teisi seda armastama.

2. Kas eestikeelses koolis õpetamine on raskem kui venekeelses koolis õpetamine?

Mõlemas koolis on ühesugused õpila-sed- on täpselt samasugused problee-mid aine mõistmisega. Igas koolis on õpilasi, kellele meeldib füüsika, ja neid kellele ei meeldi, seega ei saa öelda, et kummaski koolis oleks raskem õpetada, lapsed on igal pool ühesugused.

3. Missugune mulje on Teile jäänud Hal-jala kooli õpilastest?

Mul on kõige soojemad ja paremad tunded koolist endast. Kõik õpilased, kellele mina olen tundi andnud ja füüsikat õpetanud, on alati olnud väga meeldivad. Haljala kooli õpilased on vaieldama-tult väga püüdlid. Kuid ma sooviksin, et huvi aine vastu

Intervjuu ja pildi autor: Kadi Jõesalu

4. Kuidas oleks Teile arvates võimalik parandada eri rahvustest inimeste suhtlemist?

Ma leian, et kõige kohutavam on, kui hinnatakse inimesi nende rahvuse, mitte loomuse järgi. Igas rahvuses on nii rumalaid kui ka tarku, õelaid ja häid inimesi. Me ei tohiks liigitada inimesi nende rahvuse järgi. Ma leian, et eri rahvusest inimesed peaksid lihtsalt rohkem omavahel suhtlema, avastama üksteise kul-tuuri ja olema tolerantsemad üks-teise suhtes.

5. Mida plaanite teha sügisvahe-ajal?

Loen läbi mõned raamatud, käin teat-ris, ehk jõuan lõpuks jõusaali, suhtlen sõpradega, ühesõnaga puhkan.

Tagasivaade rebaste päevale

Rebaste päev toimus sellel õppeaastal 24. septembril. Päev algas ilusti: garderoobist kutsusid abiturientid meid sõbralikult enda juurde ja käs-kisid meil oma koolikotid tüh-jaks teha, seejärel saime kätte oma rebaseriided.

Rebaseriided tuli selga panna tualetis, peale mida joonistati meile näod pähe. Riidetuna ja kaunistatuna olime juba väli-muselt rebased valmis, kuid siis hakkas peale tegevus: alus-tuseks pidime pesema ham-baid mingi väga vastiku lõgaga, mille koostisest ei tea me ikka veel midagi. Mina ise arvan, et see sisaldas toiduõli, küüslau-ku ja kindlasti veel midagi vas-tikut.

Kui hambad olid pestud, juhatasid abiturientid meid klassi, mis oli totaalselt tagur-

Muude tegevuste hulgas pidid tänavused rebased jooma halvaks läinud piima sidruniga. Pilt: A. Parksepp

pidi pööratud. Klassi aknad olid mustade prügikottidega kinni kaetud, põrand oli kae-tud mulla, lehtede ja sambla-

ga, laudade alla olid kleebitud kilud, mida leidis ka lampide sees ning mida me veel nädal aega hiljem klassist leida võisi-me. Iga laua taha oli jäetud üks tool, mida oma pinginaabriga sõbralikult jagada tuli.

Esimesel tunnil toimus nii-öelda „Rebaste rets“, kus me pidime endale saba tegema, mängima peapalli klassi põ-randal, mis oli kaetud lehtede, sambla ja puuokstega, ning joonistama suuga oma lemmi-ku abiturienti. Mina oma pin-ginaabri Kertuga joonistasin Kiku.

Vahetunnil pidime kõik mine-ma välja, kus toimus kotijooks - kaotajavõistkond pidi jooma mingit piimalaadset vedelikku, mis ei maitsenud sugugi hästi ja keeras nii mõnelgi poisil see-dimise paigast ära. Hiljem pidi-

me sööma saia õli ja sinepiga, mis oli minu silmis selle päeva kõige talutavam söök.

Kuudaks tunniks kutsusid abiturientid meid aulasse, ku-hu minekuks pidime jalga pa-nema kodust kaasa võetud li-sasokid, mille sisse panime kuivatatud herned.

Aulas ristiti meid kõiki rebas-teks: pidime andma rebase-vande, põlvitama ükshaaval abiturientide ette hernestega täidetud padjapüürile ja siis löödigi meid kiludega rebas-teks. Peale ristimist koristasime oma segadust täis klassi ära.

Kokkuvõttes oli päev tegeli-kult tore ja kindlasti on see tu-levikus hea mälestus, mida oma kooliajast meenutada.

Renee Vask

Abiturient vastab

1. Mis on teie arvates Haljala kooli suurimad plussid?

Delvis: Nalja saab.

Reivo: Siin on hea seltskond ja raadioruum.

Mariliis: Väikese kooli eeliseks on see, et õpetajad pööravad õpilastele võib-olla rohkem individuaalset tähelepanu kui kuskil suure koolis, ja me ei pea terve vahetund ühest kooli otsas teise kõndima.

Karl-Mattias: Moosisai maksab kolm krooni.

Delvis: Sellel aastal kõetatakse ka.

Mariliis: See on hea, et söökla saab praadi osta. Samas on halb see, kuidas söökla ja aula ehitatud on. Kui aulas tunni ajal midagi toimub, siis ei kuule midagi, vahetunnist rääkimata, sest köögis kolistatakse nõudega.

Reivo: Meil on kõige parem direktor.

Delvis: ...Huvitav isikus.

Mariliis: Meie klassil on ülihea klassijuhataja, koolil on väga toimiv ÕE ja see on ka hea, et tüdrukud saavad kehalisest kord veerandis popitunni võtta.

2. Mis jääb teile kooliajast kõige eredamalt meelde?

Reivo: Klassiüritused ja inimesed.

Mariliis: Meie klass on väga kokkuhoidev. Isegi õpetajad saavad aru, et meil on tegija klass.

Reivo: Me oleme nagu üks suur pere.

Delvis: ...Ja Mass on lapsendatud poeg.

Reivo: Kõige rohkem jäävad meelde juhtumised ja tegemised, mis ei puuduta õppimist.

Mariliis: Õppimised ka ikka.

Delvis: Mulle jääb meelde esimene kord, kui ma direktori juures käisin, sest me tegime Jorgeniga lollust. Me kallasime garderoobipõrandale morssi. Keegi ei näinud seda ega kahtlustanud meid, aga kui järgmisel päeval sellest juhtumist räägiti, hüüdis Jorgen kohe: „Delvis tegi!“

Karl-Mattias: See, kui me kunagi klassiga Kihnus käisime.

Mariliis: See, kuidas a ja b klass omavahel läbi ei saanud, aga kuidas me gümnaasiumis kohe kokku sulasime. Meie klass ja inimesed ongi see, mis tekitavad kõige rohkem tahtmist koolis käia.

Reivo: See, kui me klassiga Lätis käisime ja Jorma kätkeõverdusi tegi.

Mariliis: Tüdruk, kes kogu aeg kooli koridorides juukseid sirgendas.

Delvis: See, kuidas me Bruno ja Jorgeniga aknast välja ronisime.

Mariliis: Klassijuhataja Ingrid Mäemets!

3. Kas teate juba, mida peale kooli lõpetamist edasi teete ning millal teie arvates õpilased sellele mõtlema hakkama peaksid?

Delvis: Ma olen oma valikus suhteliselt kindel, hetkel olen kahevahel. Ma arvan, et sellele tulekski mõelda 12. klassi alguses.

Reivo: Ma lähen õppima. Teada tuleks ilmselt gümnaasiumi alguses, sest soovid jõuavad väga palju muutuda. Isegi, kui sa oled juba 7. klassis ära otsustanud, et sa lähed üht teed pidi, siis 12. klassi lõpuks lähed sa tõenäoliselt ikka teist teed pidi.

Mariliis: Mina tean küll, mida ma edasi teha tahan. Õpilastel peaks kindlasti olema mitu valikut – ei tasu ühele asjale lootma jääda, sest kui soovitud kooli sisse ei saa, siis peab alati varuvariant olema.

Karl-Mattias: Mina lähen peale kooli lõpetamist Inglismaale tööle.

4. Mis on kõige olulisem, mida te 12 aasta jooksul koolis õppinud olete?

Mariliis: Igasugusest huumorist aru saamine.

Delvis: Vastutustunne.

Reivo: Basic stuff. Igast aineist põhilised teadmised, millega elus hakkama ja vestlustes kaasa rääkida saab.

Mariliis: Ma arvan, et kõige tähtsam õppeaine on eesti keel, mida peaks iga eestlane rääkida oskama. Enne, kui me hakkame muulastelt eesti keele oskust nõudma, peaks iga eestlane ise oskama õigesti rääkida. Kõige rohkem jäävadki meelde need ained, mida sul tulevikus vaja läheb.

Reivo: Tähtis ei olegi niivõrd just tunnis õpitud tarkused, vaid suhtlemist puudutavad teadmised. Me oleme kindlasti väga palju teistelt õppinud.

Karl-Mattias: Samad sõnad.

5. Millega on teie klass kõige enam silma paistnud?

Delvis: Ma arvan, et sellele küsimusele ei pea vastamagi.

Mariliis: Osavõtlikkuse ja leidlikkusega. Meie klass üritab traditsioonilistel üritustel igal aastal midagi uut teha ja millegi erilise silma paista. Anette võttis näiteks Koolilehe enda vastutusele.

Reivo: Meie klassis on palju staare erinevatel aladel: Toomas jookseb, Jorgen tegeleb kergejõustikuga, Reimo mängib pinksi, Priit sõidab krossi, Karlis mängib koroonat, Tauri ja Margus mängivad kitari, Delvis mängib WoW'i, Marko pildistab...

Karl-Mattias: ...Reigo sõidab autoga.

Reivo: Meie klass on vägev!